

Jasmínka doufala, že se pro Štístka náhradní maminku najít nepodaří, a to nejen kvůli ní samotné. Náhradní péče je obvykle úspěšná, když se pro opuštěné jehně najde samice, které právě zemřelo její vlastní mládě, a něco takového Jasmínka rozhodně nechtěla.

Další metodou, která občas vyšla, bylo oklamat maminku jednoho jehněte, aby si myslela, že porodila dvojčata. Ovce své potomky rozeznávají podle pachu, takže chovatelé potrou osiřelé jehně porodními tekutinami a doufají, že ho samice bude považovat za své. Někdy se to podaří, jindy ne. Pokud ovce zjistí, že mládě není její, může vůči němu nepřátelsky zareagovat. Jasmínka se bála, že by něco takového mohlo potkat Štístka, který byl maličký a bezbranný. Co kdyby mu náhradní maminka ještě víc pochroumala zadní nožičky?

„Myslím, že to by prozatím stačilo,“ řekl Tom po chvilce cvičení. „Nechci Štístka moc unavit. Zkusíme ho nakrmit z láhve?“

Jasmínka si posadila Štístka na klín a složila mu dlouhé, tenké nožičky pod křehké tělíčko. Potom ho pohládila po hebkých ouškách. Měla ochmýřené okraje, jako by byla olemovaná kožesínkou.

Tom jí podal lahvičku. Jasmínka otevřela Štístkovi tlamičku a strčila mu do ní dudlík. Beránek škubnul hlavou na stranu a dudlík mu vyklouzl.

„Ale no tak, Štístko,“ přemlouvala ho Jasmínka. „Musíš se naučit sát.“

Znovu mu rozevřela čelisti a vsunula mu dudlík do pusy. Štístko znovu ucukl.

„Co kdybych mu tu hlavu přidržel?“ navrhl Tom. Takže tentokrát, když Jasmínka vsunula Štístkovi dudlík do tlamičky, mu Tom jemně přidržel hlavu. Jenže Štístko stejně nesál.